

se, som nogle vestlige lande har haft mere held med end andre – og Danmark har kun i en kortere periode haft held med det – vil rulle resultaterne tilbage og ligesom sige, at hvis man har røvet eller stjålet et eller andet, skal man nu sørge for at kompensere eller betale tilbage eller levere det tilbage.

Det er jeg sådan set ikke nødvendigvis grundlæggende uenig i at man godt kunne gøre. Jeg vil dog sige, at jeg tror, at det i den slags sammenhænge altid er fornuftigt og klogt at starte med sig selv og ligesom sige, hvad man vil yde i forhold til det, i stedet for at starte en strid med et naboland. Man kan vel bare sige, at i lighed med at svenskerne i mange år var de bedste, når det drejede sig om fodbold, var svenskerne i mange år bedre til at føre krig end danskerne, og de var også bedre til at alliere sig med dem, som var stærke. Det er selvfølgelig altid et usympatisk træk, når det er de andre, der er bedst til dét, men sådan er det jo.

Så det, jeg vil sige, er, at vi sådan set ikke har noget imod at gå ind i en lidt mere grundlæggende diskussion af, hvordan man skal regulere og tilbageregulere det, men det er jo klart, at det ville være gennem nogle internationale drøftelser, som skulle ske i FN-regi, og som skulle involvere meget andet og mere end en dansk-svensk konflikt. Hvis det er sådan, som hr. Søren Espersen siger, nemlig at vi står på FN-rettens side i den her sag, må man jo kunne klage et eller andet sted over den her urimelighed.

Jeg har selv beskæftiget mig en del med problemstillingen, godt nok i en lidt mere nutidig saammenhæng, men jeg er sådan set enig med hr. Søren Espersen i, at det gamle ikke er unyttigt eller uinteressant; det har så været mest med udgangspunkt i det sådan i virkeligheden ret omfattende tyveri, som den vestlige verden har gennemført i en række sydeuropæiske og mellemøstlige lande, hvor man kan konstatere, at i hvert fald en del af de ting, der er blevet stjålet, er endt i Danmark. Jeg vil bare sige til hr. Søren Espersen, at det såmænd ikke har været nogen nem proces at få danske kulturinstitutioner til at gøre en aktiv indsats for at levere ting tilbage. Og det har heller ikke altid været lige nemt at få regeringen til at synes, at det var en vigtig sag. Så jeg kunne såmænd godt erklære mig enig i at sige noget ufordelagtigt om svenskere, hvis det var en pointe i den her debat, men jeg tror bare, at man skal passe på, at man ikke selv kravler alt for højt op på den høje hest her.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg jo er enig med hr. Johs. Poulsen i, at det sikkert ville være relevant, hvis vi i dag kunne sikre, at historien ikke gentager sig. Og der er det jo alligevel lidt forbløffende at tænke på, når man ser på Irak, at under Saddam Husseins regime – og han var jo en despot og en kulturløs person, det kan man sikkert roligt kalde ham uden at blive uenig med nogen her i Folketinget – forsvandt der stort set ikke nogen kunstværker fra Irak. Men da civilisationens forpost anført af USA og Danmark overtog kontrollen med Irak, forsvandt meget vigtige dele af det irakiske riges kulturgenstande ud af landet. Så der er måske også grund til indimellem at se lidt kritisk på sig selv.

Enhedslisten kan ikke stemme for det forslag, der er fremsat her, men vi er bestemt ikke uinteresserede i at indgå i en seriøs drøftelse af, hvordan man kan rulle resultaterne af mange århundreders urimelige og uretfærdige imperialistiske krige tilbage, også når det handler om tyveri af kunstgenstande.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 15:10

Søren Espersen (DF):

Nu er det her ikke et forsøg på at gå efter Sverige, men nu er det bare Sverige, som er emnet, fordi det er Sverige, der har en helt unik holdning i forhold til alle andre vesteuropæiske lande – af dem, jeg vil kalde civiliserede lande – og det er det, der er specielt. Derfor er vi nødt til at tale om Sverige, vi kan ikke begynde at tale om Polen, vel? Hvorfor skulle vi det nu, hvor det er Sverige, det drejer sig om?

Så siger hr. Per Clausen, at så kan vi jo gå til FN-systemet. Men Sverige har jo ikke villet ratificere den her beslutning, som alle andre vesteuropæiske lande i øvrigt har ratificeret.

Vi skal begynde med os selv, men må jeg lige nævne, at det, der er fra Danmark i Sverige, jo er peanuts i sammenligning med, hvad der ligger fra Tjekkiet, fra Polen, fra hele den nordlige del af Tyskland fra Karl XI's og Karl XII's krige? Det er der, hvor de rigtig store værdier er. Vores andel af det er kun en lille og beskedne andel.

Vi skal begynde med os selv, enig! Det er også derfor, vi snart fremsætter et beslutningsforslag om, at de her græske ting, man har liggende, f.eks. fra Rhodosudgravningerne, bliver leveret tilbage. Og der håber jeg, at Enhedslisten vil give tilsagn om, at man vil støtte os i det.